

Jiří Kobza: Vláda nás vede k sebevraždě. Kdy zruší volby?

- CZ24 News | 18. května 2022

ČESKO: JIŘÍ KOBZA si všímá absurdit, které v souvislosti s válkou Západu proti Rusku vidíme na Ukrajině i v Praze, a klade si proto logickou otázku, zda Fialova trestní výprava proti občanům ČR skončí suspendováním voleb "na věčné časy"

Prezident republiky Miloš Zeman podepsal rozhodnutí se souhlasem ke vstupu do ozbrojených sil Ukrajiny 103 občanům na základě jejich žádosti podané v souladu se zákonem č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování. Rozhodnutí podléhá spolupodpisu předsedy vlády.

To vše v době, kdy v ČR se před odvodu do ukrajinské armády ukrývají desetitisíce bojeschopných mužů s ukrajinskými pasy a kteří podléhají mobilizační povinnosti (18-60 let), vyhlášené prezidentem Zelenským. Po jejich identitě ukrajinský režim pátrá, neboť z jeho pohledu jde o dezertéry. Ti ale bojovat za svoji zemi kupodivu nejdou.

Případy pro psychiatra

Připomíná mi to kreslený vtip z doby syrské války, jak skupina opálených mláďenců sedí v Berlíně v kavárně a volají na kolem mašínující německé vojáky, odjíždějící bojovat do Sýrie, ať pozdravují u nich doma.

Jestli tomu rozumím dobře, tak 103 lidí jde do války, která není naše, zabíjet lidi, které v životě neviděli, a rozbíjet vesnice a města, kde v životě nebyli. Chtějí být zařazeni do armády (?), která je rozdělena do zvláštních útvarů (Pravý sektor, Ajdar, Azov a další) prosáklých idejemi nacismu, která oslavuje SS, banderovce a je podezřelá z řady válečných zločinů na civilním obyvatelstvu Donbasu. Co je to tedy za lidi, kteří se chtějí tohoto zabíjení účastnit dobrovolně? Pokud mají takovou potřebu zabíjet, neměl by je vyšetřit psychiatr?

Když se nad tím pozastavuji na sociálních sítích, jsem svědkem pozoruhodného jevu, kdy trollové, sami zbabělí postavit se za svůj názor tak, že ani neuvádějí svoji pravou identitu ani vizáž, oslavují „odvahu“ oněch 103 osob a spílají mi, že prý takovou odvahu nemám.

Poznal jsem na vlastní zkušenost, jak hrozná je válka pro civilisty, ale budu vždycky ochoten bojovat za ČR, protože jsem se zde narodil, jsou zde hroby mých předků a žije zde moje rodina a (doufám) budou zde moci žít moje děti a vnuci. Jsem tady doma. Za ně budu bojovat. Cizí ohniště ale rozhrabávat nebudu.

Pozoruhodnosti

Je zvláštní, že nejvíce válkychtivé jsou státy, kde vedení státu nebo ministerstev obrany drží ženy. Evropskou komisí počínaje a naší vládou konče. Vždyť i Švédsko s Finskem si musí být vědomi, co bude znamenat jejich vstup do NATO, jak to naruší již tak křehkou rovnováhu. To opravdu chtějí zatahnout svět do 3. světové?

Pozoruhodné na tom je, že většinou jde o bezdětné ženy. Jenže já děti mám a jejich budoucnost mi není lhostejná.

Překvapivé pro mě rovněž bylo, když 11. května jakýsi „ukrajinský“ voják jménem Ilja něco mluvil do televize. Perfektní americkou angličtinou bez jakéhokoliv náznaku ruského či ukrajinského přízvuku, na který jsem po letech strávených v zemích s angličtinou docela citlivý.

Není to první případ, již několik ukrajinských velitelů překvapilo svou perfektní čistou angličtinou. Jestli to byli rodilí Ukrajinci, je tedy zásadní otázka. Nějak mi to nehraje, stejně jako jejich pozice (vždy byli prezentováni ve velitelských funkcích. Spíš to vypadá na cizince v převleku za řádné ukrajinské vojáky, o čemž naše otevřená a pravdomluvná media taktně mlčí.

Jde o to, že legitimní a legální ukrajinský voják v zajetí je chráněn ženevskou dohodou, na rozdíl od zahraničních žoldáků, kteří žádnou právní ochranu nemají.

Jeden milost, druhý 20 let natvrdo

Leč zpět k odchodu našich dobrovolníků na Ukrajinu do bojů proti Rusku. Podle našich zákonů je účast v ozbrojených silách cizí země trestná. Bojovníkům v zahraničí hrozí i pětileté tresty. Tento zákon má možnost zvrátit pouze prezident, a to abolicí, tedy předběžnou milostí, znamenající nařízení, aby se trestní řízení nezahajovalo, a bylo-li zahájeno, aby se v něm nepokračovalo.

Situace s Čechy odcházejícími bojovat za Ukrajince, je první svého druhu. Až dosud naši ozbrojenci v cizích zemích (jakkoli jsme si mohli klást otázku po smyslu naší vojenské účasti třeba v Mali nebo Afghánistánu) fungovali jako součást pravidelné armády a na základě mezinárodních dohod. Zde ale jde pár stovek jedinců, nejspíše s nevybitým adrenalinem a ideologicky přeplněnou hlavou, porušovat vědomě zákon – za předběžného pardonu hlavy státu.

Přitom, když odešlo jiných pár jedinců z ČR před pár lety pomáhat donbaským Rusům v obraně před zdrcující vojenskou agresí vedenou samotným prezidentem Ukrajiny Petrem Porošenkem, byli u nás podle zákona proskribováni a souzeni. Dostali tresty okolo dvaceti let odnětí svobody.

Nikterak asi nepřekvapí prohlášení z ruské strany, že si na tyto dobrovolníky z ČR posvítí.

Dovede nás vláda k sebevraždě?

V naší zemi žijí desítky, možná stovky tisíc Ukrajinců už mnoho let. Mnozí se tu oženili, založili rodiny, snaží se asimilovat, stát se občanem našeho státu.

Podle toho jste je poznali. Byli a jsou to pracovití, slušní, příjemní lidé, kteří respektují naše kulturní hodnoty a mnozí se velmi pilně snaží zapadnout i jazykově. Určitě nejsem sám, kdo udělal výbornou zkušenost tu s taxikářem, zdravotnicí či prodavačkou ukrajinského původu. Taková imigrace dává dobrý smysl pro obě strany.

Ta současná vlna příchozích se ale od té původní dost liší. Nebudu tady rozebírat spornou romskou emigraci s maďarskými pasy. Jen jezdím dost po Praze. Nejčastější typy aut s ukrajinskou SPZ jsou luxusní značky Mercedes, Lexus, Range Rover, Mustang... Tedy vše v cenách vysoce převyšujících milion korun. Mnozí z těchto „válečných uprchlíků“ podle svědků vzali ztečí naše obchodáky, vybílili regály a dle svědectví policie se ještě nejdnou divili, že za to zboží musí zaplatit.

S ohledem na tato fakta začínám mít vážnou pochybnost, jestli naší vládě neselhala soudnost a rozum, nebo, což by bylo ještě horší, nenutí nás spáchat ekonomickou sebevraždu většiny národa našeho ve prospěch pár jedinců národa tamtoho a v zájmu někoho třetího, kdo celou tu hrůzu vymyslel a diriguje. To vše v momentě, kdy národ začíná rychle chudnout, vládne drahota a vláda již po několikáté to odmítá řešit a dokonce ani nechce diskutovat v parlamentu.

Budou tu už napořád?

Vláda Petra Fialy za to nepochybně (doufejme) zaplatí prohrou v příštích volbách a těm, co přijdou po ní, odevzdá zadluženou, rozhádanou zemi plnou chudých lidí. Bude stát mnoho práce a mnoho let, dát to tady po nich zase do pořádku. Otázkou samozřejmě je – s ohledem na ostatní nepříznivé jevy – budou-li ještě vůbec jaké volby.

Umím si představit, že vláda, vědoma si ztráty pozic, bude uměle prodlužovat různé mimořádné stavy a využívat svoji většinu v parlamentu i prakticky monopol v senátu, aby se stůj co stůj udržela u moci.

To může trvat tak dlouho, až dospěje k tomu, že za pomoci své parlamentní většiny se pokusí oddalovat volby (nebo parlament paralyzuje, jak jsme viděli v případě slavného projevu Tomia Okamury minulý týden). To není žádná konspirace, jen jedna z velmi vážně hrozících možností.

Což by byl definitivní konec demokracie v Čechách.

Líp už opravdu bylo.

[ZDROJ](#)